

A gazdag keresztény – abszurd ellentmondás. De a szegény keresztény is az. A tanítványoknak saját bevallásuk szerint nem volt a három év alatt Jézus mellett semmiben sem hiányuk. A *szegény kereszténynek* nincs jézusi tartalma, értelme, az csak nagykonstantíni fikció! Ha szegény, csak azért szegény, mert nincs százannyi testvére és nővére. Ha van, akkor már nem szegény, mert ami azoké, az övé is.

Van még egy függelékem is: Isten, aki megteremtette a világot, nem manicheus; nem mondja, hogy az anyag rossz. A szőlő is anyag, a tokaji szőlő is anyag, s az öt puttonyos aszú is anyag és nagyon jó anyag. De jelenleg hat és félmilliárd gyereke van az Istennek, és nem ismeri a kivételezést. Mindenkinek kell jusson belőle, ha évi egy likőrös pohárral, akkor annyival. De semmi kifogása nincs az ellen, ha jut mindegyikünknek évi fél liter is. Nincs, mert Isten nem manicheus, jónak tartja az anyagot is, hiszen ő teremtette – ez a bonum practicum!.

Gazdagság és szegénység addig van, amíg nincs osztozás. Elgondolható az olyan keresztény, aki nem akar osztozni? Sok minden elgondolható. A fából vaskarika is, az osztozni nem akaró keresztény is elgondolható. Add Uram, hogy eltűnjön körünkől ez a képtelenség. Add, hogy megértsük: az egy dénár nekünk tökéletesen elég, ha a testvérünknek is csak annyi jut. Ha osztoznánk, felmenne a dénár árfolyama. Ha osztoznánk, Isten új nevet találna ki a Sátánnak. Jézus nem nevezné többé Mammonnak.

Csak addig Mammon, amíg nekem több van belőle, mint neked.

Valóban csúcs ez a példabeszéd. De nem Máté csúcsa, hanem Jézusé. Nem Máté zsenialitásáról beszél, hanem Jézuséről, hogy az egy dénár lehetővé teszi az Országot. Ha nem verekszem a kettőért – a pleonexia ördögétől hajtva, ha megvárom, hogy az egy dénár a hadi kiadások megszűnte folytán kettőt érjen, akkor ráérek kincseket gyűjteni, amelyeket a moly s a rozsda meg nem emészt. Ráérek utánamenni a fizetésképtelen keresletnek, akkor ráérek segíteni azoknak, akik rászorulnak segítségemre. Akkor megvalósul Vörösmarty álma:

*Testvérim vannak, számos milliók.
Ők védnek engem, én megvédem őket.
Nem félek tőled, Sors, bármit is akarsz.*

És ez az álom a felvilágosodás álma. A dogmák világából az emberi természethez visszatérés álma. S a természetünk az Isten természete. Ez az álom az Istené. És Jézus az Isten álmát álmodja. Ez a Vörösmarty-féle álom pedig azonos Jézus álmával az Isten Országáról.

CSONTOS BARNABÁS GONDOLATAIM...

Természetesen engem sem hagy hidegen egy olyan megszólítás, mint: Kid neked Gyurka bácsi? Mi az, amire szívesen emlékszel vissza, ami Vele közösen átélt, hozzá köthető személyes élmény?

Vannak ilyenek, fontosak, élethosszig kísérők, de úgy gondolom, megoszthatóságuk korlátozott, mert egyik részük lelki-baráti intimitású, másikat a többiek számára csak semmit- mondóan érdektelenül, magam számára sem éles kontúrokkal, csak pontatlanul megrajzoltan írhatnám le. Gyurka bácsihoz pedig inkább a ködoszlatás és nem annak hizlalása, nem a mítosz kreálás méltó.

Leginkább ott és úgy találkoztam Gyurka bácsival, ahogyan azok a testvéreim szóltak róla, akik hosszan, éles helyzetekben megpróbáltan, közelről ismerték Őt. Olvastam az írásait, könyveit, hallgattam prédikációit, a lelkigyakorlatát, néhányszor keveset, de fontosat beszélünk.

Mondta nekünk, a Bokor szelíd, nem katonáskodó partizánjainak, a gánti Fecskepalotában: „Vannak mögöttünk olyan évek, amikor mi a Bokor, azért érdemeltük meg, hogy süssön ránk a nap, mert voltak bent a börtönben testvéreink a nem-katonáskodás miatt.” Ha ezt mondta nekünk Gyurka bácsi, akkor abban volt egy adag önbecsülés-rehabilitáció irányunkba, volt egy fajta visszainteegráló szándék, köszönet a közösség nevében (...még ha tudjuk is, hogy hálaadászat nem motivált minket...), hovatarozásunk ünnepléses megerősítése.

Talán azt is bizonygatta felénk ezzel, hogy higgyetek nekem, amikor ezt mondom, mögöttem/velem, ilyenkor itt sorakozik fel az egész Bokor. Azt nem tudom megmondani, hogy mi, a jelen lévő "Baracskások" mennyien és milyen mélységben voltunk képesek

Gyurka bácsinak ezt a "hitvallását" belül magunkévá tennünk, de az tapintható volt, mindezt azért mondta, hogy ez nekünk jól essen és ez úgy is volt.

Öbudavári lelkigyakorlat során, Gyurka bácsitól tanultam meg, hogy a borászati kénszalag meggyújtásával, a felhúzott tetőcserép alá dugva, hogy lehet hidegebb égtájakra elküldeni, a belső pozdorja lapok és a tetőcserép fedése között egész éjjel hangos csúszdázással garázdálkodó, viháncoló nyesteket. A fordított műszakban aktív, fűrgé rágcshalócsaládnak köszönhetően, a kialvatlan, de új élményekkel gazdagodó lelkigyakorlatozó testvéreink megtapasztalták, milyen is az, amikor „töltenek egy estét a nyesttel”.

A kén szagától a nyest jobban undorodik, mint a padláson alvó emberétől, ezért néhány hétig távol tarthatóak.

KOVÁCS LÁSZLÓ ÉBREDJ! - X, Y, Z GENERÁCIÓ!

Testvéreim! Ezzel a mottóval indult az idei Nagy Tábor, melynek végéhez értünk. A kitűnő Szervezők a Meghívóban ráébredésről, új felismerésekről és egymás megértéséről írtak. Erről szólt az egész Tábor. A mai olvasmányok is a bölcsességről és okosságról szólnak. Az Evangéliumban pl. arról a vitáznak a farizeusok és írástudók, hogy Jézus „hogyan adhatja testét eledelül nekünk?” Mi tudunk-e erre és a többi felvetődő kérdésre értelmes választ adni?

Próbáljunk meg most magunkba szállni, és megvizsgálni lelkiismeretünket, hogy mennyire igazodik Jézushoz a mi hitünk és életünk. Bánjuk meg bűneinket!... Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg vétkeinket, és segítsen minket a Jézus szerinti hitben és életben.

Imádkozzunk! Istenünk, aki a Bölcsesség forrása vagy, add, hogy hitünket és életünket a Jézustól tanult értelmes hit és a bölcs életvezetés jellemezze, aki él és szeretsz...

Ének: Kyrie. Glória.

Olvasmány a Példabeszédek könyvéből (9,1-9)

Megépítette a házát a Bölcsesség,

S hét oszlopát is felállította.

Barmaid levágta, borát megkeverte,

És az asztalát is megterítette.

Kiküldte szolgálóit és kihirdette a város magasabb pontjain:

„Tapasztalatlanok, kerüljétek beljebb!”

Az értetleneknek meg ezt mondja:

„Gyertek, egyetek a kenyereimből,

Igyatok a borból, amelyet kevertem!

Éltek, csak hagyjatok fel a dőreséggel És járjatok az értelem útján!”

Ezek az Olvasmány szavai.

Szentlecke Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt leveléből (5,14-20)

„Kelj föl te álmos, támadj föl holtodból és Krisztus rád ragyog!”

Nagyon vigyázzatok Testvérek arra, hogyan éltek:

Ne oktanul, hanem bölcsen. Használjátok föl az időt.

Mert rossz napok járnak. Ne legyetek oktanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Ne részegeskedjétek, mert a bor léhaságra vezet. Inkább (Szent)lélekkel teljétek el. Egymás közt zsoltárt, himnuszt és szent dalokat énekeljétek, daloljatok és zengedeztetek szívből az Úrnak.

Adjatok hálát mindenkor, mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyának.

Ezek a Szentlecke szavai

Evangélium János apostol könyvéből (6, 51-58)

Jézus ezt mondta a kafarnaumi zsinagógában:

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.” Vita támadt erre a zsidók közt: „Hogyan adhatja ez testét eledelül nekünk!” - mondták.

Jézus megerősítette: „Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, annak örök élete van és én feltámasztom az utolsó napon.

Az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, bennem marad és én őbenne. Amint engem küldött az élő Atya és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, én általam él.

Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a manna, melyet atyáitok ettek és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él!”

Ezek az evangélium szavai.

Kedves Testvérek!

„Egyétek a Bölcsesség kenyerét és borát” - mondja az Olvasmány.

„Igyatok a spiritus (alkohol) helyett a Spiritus Sanctust (Szentlelket)!” - mondja a Leckében Pál apostol.

„Egyetek, igyatok Engem: testemet és vére, az én kenyeremet és boromat!” — mondja az Evangéliumban Jézus.

Akár itt „Áment” is mondhatnánk, mert ennyi a három szentírási rész mondanivalója.